[1]प्राट्,	शब्दप्राट्-प्राड्-प्राशौ-प्राशः ;	—	—
[2]पृष्टम्-पृष्टः-पृष्टवान्,	प्रच्छितः,	पिपृच्छिषितः,	परीपृच्छितः-तवान् ;
प्रच्छः,	प्रच्छः,	[A]पिपृच्छिषुः,	परीपृच्छः ;
प्रष्टव्यम्,	प्रच्छयितव्यम्,	पिपृच्छिषितव्यम्,	परीपृच्छितव्यम् ;
प्रच्छनीयम्,	प्रच्छनीयम्,	पिपृच्छिषणीयम्,	परीपृच्छनीयम् ;
प्रच्छ्यम्,	प्रच्छ्यम्,	पिपृच्छिष्यम्,	परीपृच्छ्यम् ;
ईषत्प्रच्छः-दुष्प्रच्छः-सुप्रच्छः ;		—	—
पृच्छ्यमानः,	प्रच्छ्यमानः,	पिपृच्छिष्यमाणः,	परीपृच्छ्यमानः ;
प्रच्छः,	[3]प्रश्नः, प्रच्छः,	पिपृच्छिषः,	परीपृच्छः ;
प्रष्टुम्,	प्रच्छयितुम्,	पिपृच्छिषितुम्,	परीपृच्छितुम् ;
पृष्टिः, [4]पृच्छा, प्रच्छना,		पिपृच्छिषा,	परीपृच्छा ;
प्रच्छनम्,	प्रच्छनम्,	पिपृच्छिषणम्,	परीपृच्छनम् ;
पृष्ट्वा,	प्रच्छयित्वा,	पिपृच्छिषित्वा,	परीपृच्छित्वा ;
[5]आपृच्छ्य,	सम्प्रच्छ्य,	प्रपिपृच्छिष्य,	प्रपरीपृच्छ्य ;
प्रच्छम् २, पृष्ट्वा २,	प्रच्छम् २, प्रच्छयित्वा २,	पिपृच्छिषम् २, पिपृच्छिषित्वा २,	परीपृच्छम् २ ; परीपृच्छित्वा २.

---

1. ‘क्विब्वचिप्रच्छ्यायतस्तुकटप्रुजु श्रीणां दीर्घोऽसम्प्रसारणं च’ (वा. 3-2-178) इत्यनेन क्विपि दीर्घेऽसंप्रसारणे च विहिते सति, ‘च्छ्वोः शूडनुनासिके च’ (6-4-19) इति क्विब्निमित्तके शकारे, तस्य षत्वे जश्त्वे चर्त्वे च रूपमेवम् ।

2. क्तप्रत्यये सम्प्रसारणादिकं सर्वं यथायथमूह्यम् ।

3. भावेऽकर्तरि च कारके, ‘यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षो नङ्’ (3-3-90) इति नङ्प्रत्ययः। ‘च्छ्वोः शूड्—’ (6-4-19) इति सतुक्कस्य छकारस्य शकारः। ‘प्रश्ने चासन्नकाले’ (3-2-117) इति सूत्रकारनिर्देशप्रामाण्यात् सम्प्रसारणं न भवति। ‘**शात्**’ (8-4-44) इति निषेधात् श्चुत्वं न।

4. भिदादेः (3-3-104) आकृतिगणत्वात् अङि, सम्प्रसारणे च **पृच्छा** इति रूपमिति **आत्रेयादीनां** मतमिति **मा. धा. वृत्तिः**।

5. ल्यपि, सम्प्रसारणे रूपमेवम्। ‘च्छ्वोः शूठ्—’ (6-4-19) इति शकारादेशो न भवति, ल्यपो बहिरङ्गत्वात्।

A. ‘उक्तं **पिपृच्छिषूणां** वो मा स्म भूत सुषुप्सवः ॥’ भ. का. 7.98.